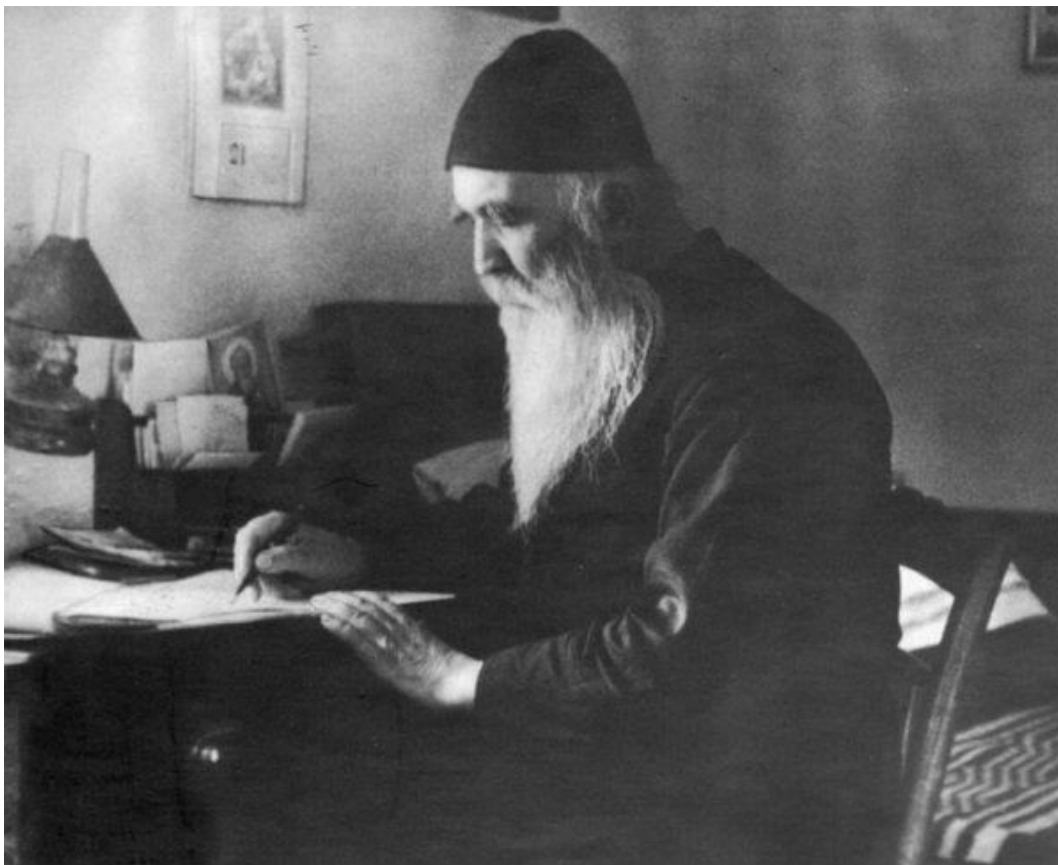

Μια πρώτη γνωριμία με τον Γέροντα Φιλόθεο Ζερβάκο.

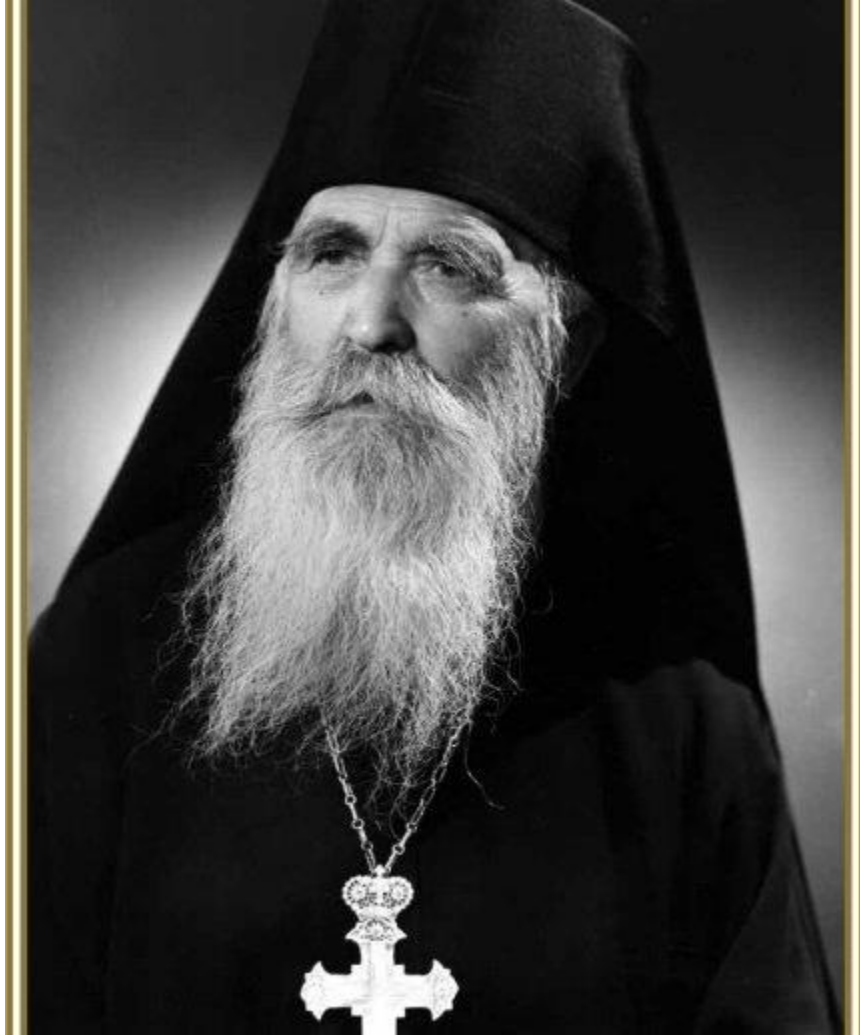
Νικόλαος Γεωργαντώνης, θεολόγος – ιεροψάλτης.

Η Εκκλησία έχει αναδείξει, αλλά και συνεχίζει να αναδεικνύει αγίους και αγίες ακόμη στις ημέρες μας. Δεν είναι όλοι φανεροί ή γνωστοί στο ευρύ κοινό, αλλά εργάζονται μυστικά, προσευχόμενοι για την πνευματική μας προκοπή. Η μελέτη της ζωής των αγίων είναι μια ιδιαίτερη ανάγκη στις ημέρες που διανύουμε, διότι μας δείχνει πως μπορούμε να φτάσουμε στην σωτηρία της ψυχής μας.

Ο Αγ. Ιουστίνος Πόποβιτς (1894 – 1979) έλεγε χαρακτηριστικά για τους αγίους ότι είναι το εφαρμοσμένο Ευαγγέλιο. Για έναν τέτοιο αγιασμένο άνθρωπο για τον οποίο αναμένεται η αγιοκατάταξη, θα ασχοληθώ σε αυτό το άρθρο. Οι πληροφορίες για την ζωή του μας της παρουσιάζει ο ίδιος σε αυτοβιογραφία. Είναι ευτύχημα που έχουνε γραφτεί πολλά βιβλία μιλώντας για τη ζωή και έργο του Γέροντα Φιλοθέου. Ο Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος υπήρξε πραγματικά ένα φωτεινό παράδειγμα της Ορθοδόξου πίστεως στις

ημέρες μας. Σε μια εποχή που δύσκολα η νεολαία γνωρίζει πρότυπα, ώστε να στηριχθεί για την πνευματική ανατροφή του, κρίνεται σημαντικό να αναφερθώ επιγραμματικά σε κάποιες φάσεις της ζωής αυτού του φωτισμένου γέροντα.

Ο Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος, κατά κόσμον Κωνσταντίνος Ζερβάκος, γεννήθηκε στις αρχές Μαΐου 1884 στο χωριό Πάκια που βρίσκεται κοντά στην κωμόπολη των Μολάων, στη Λακωνία . Οι γονείς του, Παναγιώτης και Αικατερίνη, ήταν ευσεβείς και θεοφοβούμενοι άνθρωποι που του ενεφύσησαν το χριστιανικό φρόνημα. Από μικρός, ο Κωνσταντίνος ήταν φιλακόλουθος. Στις ακολουθίες ήταν πάντα ο πρώτος και δεν έλειπε ποτέ από την εκκλησία. Λέει ο ίδιος για την αγάπη του προς την λειτουργική ζωή της Εκκλησίας: «Τόσην αγάπην καί πόθον είχον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ὥστε, ἐνῶ πολλάκις οἱ

γονείς μου μέ ἔστελλον εἰς ἐργασίαν καί συνέπιπτε νά κτυπήσῃ ὁ κώδων τῆς Ἐκκλησίας ἢ διὰ Λειτουργίαν ἢ δι' Ἑσπερινόν, ἄφῃνα τὴν ἐργασίαν καί ἔτρεχον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.» .

Ὡς νέος, μελετοῦσε ἐπίσης τοὺς βίους τῶν Ἁγίων που τοῦ ἀναβε τὸν πόθο νὰ τοὺς μοιάσει. Μία μέρα, μελετώντας τὸν λόγο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἰς τὸ «πρόσεχε σεαυτῷ», αἰσθάνθηκε ὅτι θα ἔπρεπε νὰ αξιοποιήσῃ τὴ ζωὴ του θεαρέστως καὶ ὄχι με κοσμικά καὶ μάταια πράγματα. Αυτό τον ἔκανε νὰ ἀλλάξῃ καὶ νὰ στραφῇ ἀργότερα στὸν μοναχισμό. Μοναχὸς ἐκάρη στὶς 29 Δεκεμβρίου 1907 στὴν Ἱ.Μ. Λογγοβάρδας τῆς Πάρου με ὄνομα Φιλόθεος .

Ὡς διδάσκαλος, υπῆρξε ἰδιαίτερη μορφή ὅπου κι ἀν ἐδίδαξε. Τελείωσε τὸ σχολεῖο στὴ πατρίδα του καὶ στα 17 του ἐγίνε διδάσκαλος. Ὁ ἴδιος ἀναφέρει ὅτι ετοιμαζόταν νὰ ταξιδέψῃ στὴν Ἀμερική, γιὰ νὰ διδάξῃ ἐκεῖ, ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶχε διαφορετικὸ σχέδιο . Δίδαξε στὸ χωριὸ Φοινίκι τῆς περιοχῆς Μολάων τῆς Λακωνίας . Σὲ αὐτὸ τὸ χωριό, ὁ τότε Κωνσταντῖνος ἐκτίσε μίαν μικρὴ σπηλιά δίπλα ἀπὸ τὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἀγ. Νικολάου ὅπου πῆγαινε καὶ προσευχόταν. Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ σήμερα αὐτὴ ἡ σπηλιά που εἶναι ἐπισκέψιμη στους πιστοὺς. Με τὰ λόγια του ἀλλὰ περισσότερο με τὸ παράδειγμα του, ἐνεφύσησε τὴν πίστη καὶ φόβο τοῦ Θεοῦ στους μαθητὲς του.

Στὸ Φοινίκι δίδαξε γιὰ περίπου δύομιση χρόνια νοθετώντας τὰ παιδιὰ με τέτοιο τρόπο που ποτέ δὲν δημιουργήθηκε πρόβλημα μεταξύ τῶν μαθητῶν ἀκόμη καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολεῖου. Τὰ παιδιὰ εἶχαν μάθει νὰ σέβονται τοὺς γονεῖς τοὺς, νὰ μένουν ἡσυχὰ στὸν ναὸ καὶ νὰ διάγουν μίαν γενικὴ ἡρεμὴ ζωὴ. Εἶχε δημιουργήσει δύο χοροὺς ἀπὸ καλλίφωνους μαθητὲς που ἐψάλλαν στὴν ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλα χωριά.

Ὅσα παιδιὰ πῆγαιναν στὸ σχολεῖο που δίδασκε ὁ Γέροντας Φιλόθεος, ἀπὸ ἀγρία καὶ ἀτακτὰ που ἦταν, γίνονταν υπάκουα καὶ καλὰ. Στὸ Φοινίκι, ἐπειδὴ δὲν υπῆρχε κοιμητήριον ἀλλὰ τὰ οστὰ τοποθετοῦνταν σὲ μίαν γωνία τοῦ προαυλίου τοῦ ναοῦ καὶ με τὰ χρόνια εἶχαν σκορπιστεῖ, ὁ ἴδιος με τοὺς μαθητὲς του τὰ περισύλλεξαν καὶ τὰ τοποθέτησαν σὲ μίαν μάνδρα ἐξω ἀπὸ τὸ χωριό. Τὸ ἐφτιαξαν τὸν χώρο καὶ συν τὸ χρόνο, μαζί με τὴν συνδρομὴ τῶν πιστῶν, χτίστηκε καὶ κοιμητηριακὸς ναὸς στὸ ὄνομα τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ. Φρόντισε ὁ ἴδιος, πάλι με συνδρομητὲς τοὺς χωριανούς, νὰ χτιστεῖ σχολεῖο γιὰ νὰ μποροῦν νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ τὰ παιδιὰ χωρὶς ταλαιπωρία.

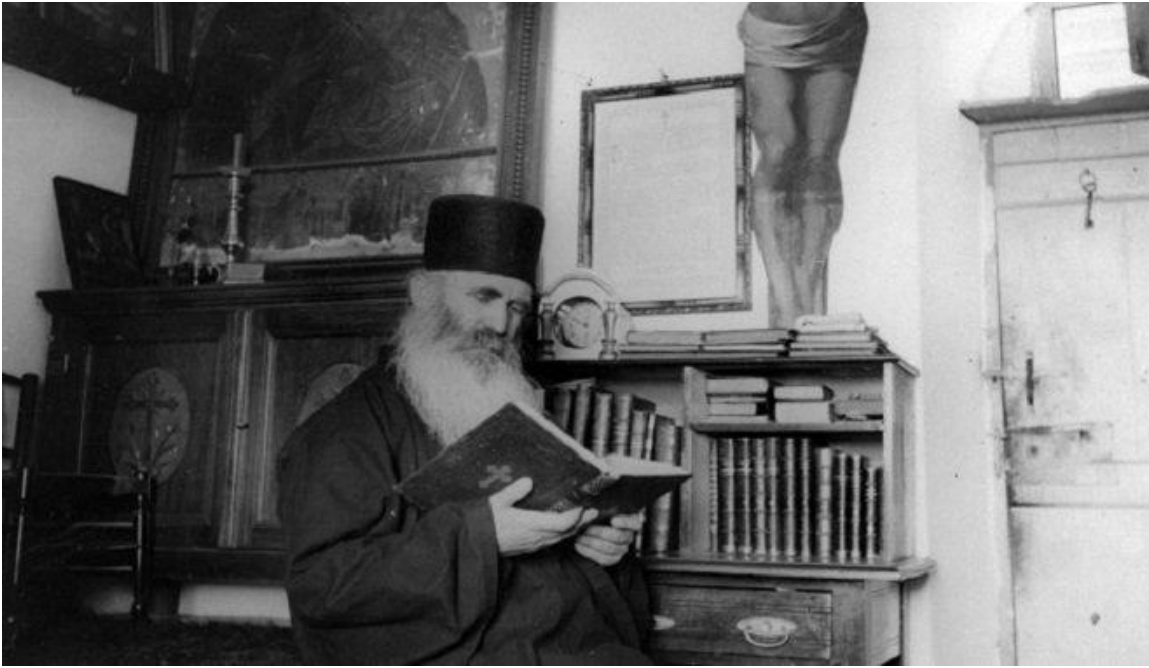

Πολύ τον πολέμησε όμως ο Διάβολος στη ζωή του. Σε μικρή ηλικία, του εμφανίστηκε μια μέρα ο διάβολος και του πέταξε βροχή από πέτρες, χωρίς όμως να τον πετύχει καμία. Ο Διάβολος αποσκοπούσε να τον απωθήσει από τα Θεία. Πολλές φορές, ενώ κοιμόταν, του παρουσιαζόταν με μορφές γιγάντιες και τρομερές, για να τον φοβίσει. Μια φορά που είδε αυτά τα τέρατα, επικαλέστηκε την Παναγία και ξαφνικά κατέβηκε η εικόνα της όπου προσκυνώντας την, εξαφανίστηκαν τα δαιμόνια . Διέθετε μεγάλο θάρρος ο Γερ. Φιλόθεος από νεαρή ηλικία.

Μια περιγραφή που δίνει στην αυτοβιογραφία του, λέει: «Κατόπιν εΐδον ὅτι εὐρέθην εἰς τόπον τινά, ὅπου ἦτο κατοικία τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Εἶδον πλῆθος δαιμόνων ἀκαθάρτων, οἱ ὅποιοι εἰργάζοντο καί ἔκαμνον κτύπους, ὡσαν νά ἦτο ἐργοστάσιον, καί κατεσκεύαζον διαφόρους παγίδας, διά νά παγιδεύουν τούς ἀνθρώπους. Εἰς τό μέσον τοῦ ἀκαθάρτου ἐκείνου ἐργαστηρίου εἶδον τόν ἄρχοντα τοῦ σκότους καθήμενον ἐπί θρόνου καί περιστοιχούμενον ἀπό τούς μεγιστάνας αὐτοῦ δαίμονας, κρατοῦντα εἰς τήν δεξιάν σκῆπτρον καί εἰς τήν κεφαλὴν του εἶχεν διάδημα καί ἐπάνω τοῦ διαδήματος ἦτο κόπρος. Ὅταν μέ εἶδε ἤρχισε νά μέ ἀπειλῆ καί νά τρίζη κατ' ἐμοῦ τούς ὀδόντας του καί νά μοῦ λέγη: ποῦ θά μοῦ πᾶς; καί ἄλλοι πολλοί ὡσάν καί ἐσέ ἐπεχείρησαν αὐτά πού κάμνεις καί ἠθέλησαν νά μοῦ φύγουν, ἀλλά τούς ἐπολέμησα καί τούς ἐνίκησα· καί ἐσέ δέν θά σέ ἀφήσω· θά σέ πολεμήσω καί θά σέ νικήσω. Ἐγώ δέ μετά θάρρους τῷ εἶπον: δέν σέ φοβοῦμαι, σατανᾶ, δέν σέ φοβοῦμαι. Ἐγώ ἔχω τόν Χριστόν βοηθόν, ὅστις σέ ἐνίκησε καί σέ νικᾷ πάντοτε καί μέ τήν δύναμιν Ἐκείνου θά σέ νικήσω καί ἐγώ». Αὐτά εἶναι κάποια ελάχιστα παραδείγματα ἀπό τήν ζωὴ του Γέροντα Φιλοθέου που δείχνουν τήν πνευματικότητα που εἶχε. Καλλιέργησε ο ἴδιος τήν πίστη του, που ἀργότερα ἐγένε «φῶς» για ὅλο το κόσμο.

Σε μια εποχὴ ὅπου ἡ παιδεία ἔχει χάσει τήν αἴγλη που εἶχε κάποτε, ἐρχονται τα λόγια του Γερ. Φιλοθέου να δείξουν τήν ἀληθινὴν παιδαγωγία. Κατάφερε να δώσει στους μαθητές του τήν ἐν Χριστῷ ζωὴ που ἀλλάξε ριζικά τήν ζωὴ τους. Φανερῶνεται ἀπό τα ἀποτελέσματα ἀλλά και τα λόγια του μακαριστοῦ Γέροντα, ὅτι ἡ οὐσία τῆς διαπαιδαγώγησης εἶναι να εἰσέλθει ο Ἰησοῦς Χριστός στις καρδιές των παιδιῶν. Δεν ἐμείνε για πολλά χρόνια ως διδάσκαλος ἐπειδὴ ἀκολούθησε τὸν μοναχικὸ βίον μετὰ τὴν διδασκαλία του στο Φοινίκι.

Με αὐτὸ τὸ ἄρθρο, σκοπὸς ἦταν να παρουσιαστοῦν κάποια στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ζωὴ ἐνός «αγίου» τῆς εποχῆς μας, ὡστε να τὸν γνωρίσουν καλύτερα ὅλοι. Ἡ μελέτη των Ἀγίων και Γερόντων τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι μια εὐλογημένη παράδοση που ἀποσκοπεῖ στην διαπαιδαγώγηση των πιστῶν και ἡ ἐνδυνάμωση τους στον πνευματικὸ ἀγῶνα. Τέτοια πρότυπα θα πρέπει να καλλιεργηθοῦν στις νεότερες γενεές ὡστε να ὑπάρχει ἕνα ἰσχυρὸ υπόβαθρο για μια υγιή πνευματικὴ ἀνάπτυξη.

Παραπομπές:

[1] Βίος και Πολιτεία Αρχιμ. Φιλοθέου Ζερβάκου (1884 – 1980), Επιμ. Στυλ. Ν. Κεμεντζετζίδης, Ο Αρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος (Ο ουρανοδρόμος οδοιπορος, 1884 – 1980) Ένας σύγχρονος όσιος πατήρ της Ορθοδόξου του Χριστού Εκκλησίας, Τόμ. Α', Εκδ. «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1990, σελ. 19· Μοναχού Θεοκλήτου Διονυσιάτου, Ο Όσιος Φιλόθεος της Πάρου, Ένας Ένθεος Ασκητής – Ιεραπόστολος 1884 – 1980, Ι. Ησυχαστήριο «Παναγία η Μυρτυδιώτισσα», Θαψανών Πάρου, 1999, σελ. 24.

[2] Μοναχού Θεοκλήτου Διονυσιάτου, Ο Όσιος Φιλόθεος της Πάρου, Ένας Ένθεος Ασκητής – Ιεραπόστολος 1884 – 1980, σελ. 25.

[3] Βίος και Πολιτεία Αρχιμ. Φιλοθέου Ζερβάκου (1884 – 1980), Επιμ. Στυλ. Ν. Κεμεντζετζίδης, Ο Αρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος (Ο ουρανοδρόμος οδοιπορος, 1884 – 1980) Ένας σύγχρονος όσιος πατήρ της Ορθοδόξου του Χριστού Εκκλησίας, σελ. 82.

[4] Μοναχού Θεοκλήτου Διονυσιάτου, Ο Όσιος Φιλόθεος της Πάρου, Ένας Ένθεος Ασκητής – Ιεραπόστολος 1884 – 1980, σελ. 26.

[5] Βίος και Πολιτεία Αρχιμ. Φιλοθέου Ζερβάκου (1884 – 1980), Επιμ. Στυλ. Ν. Κεμεντζετζίδης, Ο Αρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος (Ο ουρανοδρόμος οδοιπορος, 1884 – 1980) Ένας σύγχρονος όσιος πατήρ της

Ορθόδοξου του Χριστού Εκκλησίας, Τόμ. Α', Εκδ. «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1990, σελ. 24.

[6] Ό.π., σελ. 28.

[7] Ό.π., σελ. 37.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>